

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII

Egz. Nr 1

płk dr Kazimierz KAGANIEC

ZASADY ORGANIZACJI MARSZU ARTYLERII PUŁKU

(Skrypt)

ARCHIWUM
BIBLIOTEKI
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. K. Świerczewskiego
Nr 27374

WARSZAWA

PAŹDZIERNIK

1966

489/55

(111)

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII

Egz. Nr 1

płk dr Kazimierz KAGANIEC

ZASADY ORGANIZACJI MARSZU ARTYLERII PUŁKU
(Skrypt)

ARCHIWUM
SZTABU GENERALNEGO
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. generała broni K. Świerczewskiego
Nr 827374

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O

im. gen. broni K. Swierczewskiego

ODDZIAŁ WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII
KATEDRA TAKTYKI WOJSK RAKIETOWYCH I ARTYLERII

"ZATWIERDZAM"
SZEF KATEDRY TAKTYKI WOJSK RAKIETOWYCH
i ARTYLERII

~~_____~~
Egz nr... 1

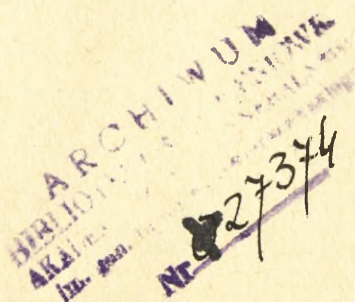
płk prof. Józef STACHOWSKI

Przeł. pnot. 12357. p

płk dr Kazimierz KAGANIEC

"ZASADY ORGANIZACJI MARSZU ARTYLERII PUŁKU"

/ s k r y p t /

WARSZAWA

październik

1966 r.

SPIS TRESCI

1. Charakterystyczne właściwości organizacji i wykonania marszu przez artylerię pułku.
2. Wypracowanie i złożenie propozycji oraz wydanie niezbędnych zarządzeń przygotowawczych.
3. Opracowanie dokumentów.
4. Postawienie zadań bojowych i wydanie wytycznych dla podwładnych.
5. Sprawdzenie gotowości artylerii do marszu.

Z a k o ń c z e n i e

Bibliografia

Załączniki

1. Charakterystyczne właściwości organizacji i wykonania marszu przez artylerię pułku.

Artyleria pułku może wykonywać marsz przed wybuchem działań wojennych lub w czasie ich trwania. Samo opuszczenie garnizonu przez artylerię pułku może być dokonane przed wybuchem wojny, to jest w okresie zaostrzającej się sytuacji politycznej i narastania konfliktu zbrojnego, czyli w tak zwanym okresie podwyższonej gotowości bojowej wojsk, względnie w okresie bezpośredniego zagrożenia. Wyprowadzenie artylerii pułku z garnizonu może również nastąpić dopiero w momencie wybuchu wojny lub natychmiast po jej wybuchu. Przy czym w zależności od tego czy konflikt zbrojny narasta stopniowo lub wybucha niespodziewanie, a także w zależności od położenia garnizonów pokojowej dyslokacji, artyleria pułku może być wyprowadzona z garnizonu do rejonu alarmowego, względnie bezpośrednio do wyjściowego lub pośredniego rejonu ześrodkowania.

W czasie działań wojennych marsz może być wykonywany przed rozpoczęciem walki, podczas działań bojowych lub po walce.

We wszystkich wypadkach wojska wykonujące marsz powinny przybyć do wyznaczonego rejonu w podanym terminie i w pełnej zdolności do wykonania każdego zadania bojowego.

Przemarsze wojsk na współczesnym polu walki, w tym i artylerii, zazwyczaj będą wykonywane w warunkach stałego zagrożenia użycia przez nieprzyjaciela broni masowego rażenia /skażenia promieniotwórczego, chemicznego i zakażenia biologicznego/, w warunkach zniszczenia dróg i przepraw, oddziaływania lotnictwa nieprzyjaciela, jego desantów powietrznych i grup dywersyjno-rozpoznawczych, a także w przewidywaniu zetknięcia się z wojskami lądowymi nieprzyjaciela lub bez zagrożenia spotkania się z nim. Przed rozpoczęciem walki i po jej zakończeniu marsze z zasady powinny być wykonywane nocą lub w warunkach ograniczonej widoczności. Marsz w dzień może się odbywać w toku działań bojowych, kiedy wymaga tego sytuacja oraz na głębokich tyłach własnych wojsk.

Zawsze marsz powinien być wykonywany z maksymalną prędkością, jaką można osiągnąć w konkretnych warunkach.

Pułk wraz z artylerią może wykonywać marsz w składzie dywizji lub samodzielnie, w oparciu o sąsiadów lub bez nich, w składzie jednej lub kilku kolumn. W marszu w składzie dywizji pułk może się przesuwać w kolumnie sił głównych, tworzyć awangardę, oddział wydzielony lub kolumnę boczną, a podczas wycofania - ariergardę dywizji.

W zależności od konkretnej sytuacji i potrzeb pola walki oraz w zależności od ilości i stanu dróg pułk może wykonywać marsz po jednej, rzadziej po dwóch, a wyjątkowo po trzech marszrutach. W związku z tym ugrupowanie marszowe pułku może się składać z jednej, dwóch lub trzech kolumn.

Artyleria pułku najczęściej wykonuje marsz wraz z pułkiem, a tylko w niektórych sytuacjach - samodzielnie. Samodzielny marsz poszczególnych pododdziałów artylerii pułku zazwyczaj występuje podczas :

- wyjścia z garnizonu pokojowego dyslokacji do rejonu alarmowego ;
- przemarszu z rejonu wyczekiwania do stacji /przystani/ załadowniczej i ze stacji /przystani/ wyładowniczej do rejonu zbiórki.

Niektóre pododdziały artylerii pułkowej i artylerii wzmocnienia mogą wykonywać marsz samodzielny podczas :

- przegrupowania z rejonu ześrodkowania do rejonu stanowisk ogniowych /rejonu rozwinięcia/;
- przejścia z rejonu ześrodkowania pułku w podporządkowanie innego pułku na zasadach wykorzystania środków wsparcia ;
- przejścia z dyspozycji wyższego szczebla do dyspozycji pułku lub odwrotnie ;
- przesunięć w toku natarcia ;
- wychodzenia do punktów przepraw i podczas przepraw przez przeszkodę wodną ;
- manewru w celu wykonania zadań z tymczasowych stanowisk ogniowych lub rubieży rozwinięcia ;
- wyjścia z walki lub okrążenia, albo w razie wycofywania się.

Pułk bez względu na to, czy wykonuje marsz w składzie dywizji, czy też samodzielnie, może maszerować tylko z artylerią

organiczną lub z artylerią organiczną i przydzieloną.

Przydział artylerii do pułku zależy od wielu czynników, a przede wszystkim od :

- zadania pułku oraz jego miejsca i roli w ugrupowaniu marszowym dywizji ;
- przewidywanych sił i środków nieprzyjaciela, z jakimi pułk może się zetknąć w czasie marszu oraz przewidywanego działania nieprzyjaciela ;
- ilości i rodzaju artylerii, jaką dysponuje dywizja.

Najważniejszym czynnikiem wpływającym na przydział artylerii jest zadanie pułku, jakie on ma do wykonania po zakończeniu marszu.

Pułk będący awangardą lub oddziałem wydzielonym dywizji może otrzymać jeden, a niekiedy dwa dywizjony artylerii do ognia pośredniego. Pułk wykonujący marsz na czołe sił głównych lub jako kolumna boczna dywizji względnie maszerujący samodzielnie może otrzymać najwyżej jeden dywizjon artylerii do ognia pośredniego. Kolejny pułk sił głównych dywizji zazwyczaj nie otrzymuje artylerii na czas marszu, lecz może ją otrzymać dopiero z chwilą zawiązania się boju spotkaniowego. Żaden z pułków na czas marszu w zasadzie nie wzmacnia się artylerią przeciwpancerną /środkami przeciwpancernymi/, wyjątek stanowi tylko pułk tworzący oddział wydzielony dywizji, który może otrzymać cały dppanc.

Organizatorem marszu artylerii pułku, w zależności od składu tej artylerii, może być :

- szef artylerii pułku wraz ze swym pomocnikiem;
- dowódca dywizjonu i jego sztab przy współudziale szefa artylerii pułku;
- dowódca pułku artylerii i jego sztab przy współudziale szefa artylerii pułku.

Podczas organizacji marszu artylerii pułku należy:

- przygotować dla dowódcy ogólnowojskowego dane potrzebne mu do powzięcia decyzji w zakresie użycia artylerii, a w razie potrzeby wydać konieczne zarządzenia przygotowawcze dla podległych pododdziałów ;
- opracować niezbędne dokumenty ;

- postawić zadania bojowe i wydać wytyczne dla podwładnych;
 - sprawdzić gotowość artylerii do marszu i zapewnić terminowe jej włączenie w ugrupowanie marszowe pułku.
2. Wypracowanie i złożenie propozycji oraz wydanie niezbędnych zarządzeń przygotowawczych.

Podstawą przy organizowaniu marszu artylerii pułku powinny być następujące dane :

- miejsce pododdziałów pułku, ich stan i dotychczasowe ugrupowanie;
- ilość, stan i miejsce pododdziałów artylerii przydzielonej oraz czas ich przejęcia;
- stan i rozłożenie amunicji artyleryjskiej w pododdziałach artylerii pułku ;
- wiadomości o nieprzyjacielu ;
- wiadomości o sąsiadach i wojskach działających w przodzie;
- zadanie pułku ;
- zamiar dowódcy pułku do wykonania marszu i jego ewentualne wytyczne.

Dysponując tymi danymi dowódca organizujący marsz artylerii pułku powinien niezwłocznie przeanalizować zadanie, wydać konieczne zarządzenia przygotowawcze dla pododdziałów, dokonać podziału pracy nad przygotowaniem propozycji, skalkulować czas, ocenić położenie z punktu widzenia użycia artylerii i wyciągnąć odpowiednie wnioski oraz zebrać wszystkie dane niezbędne do złożenia propozycji. W tym czasie pozostali oficerowie powinni : przekazać zarządzenia przygotowawcze do pododdziałów; przygotować mapę z wyżej podanymi danymi oraz z oceną nieprzyjaciela i warunków terenowych na trasie marszu ; zestawienie sił i środków w poszczególnych pododdziałach i w całości artylerii pułku ; długości kolumn poszczególnych pododdziałów artylerii ; propozycje organizacji rozpoznania artyleryjskiego i organizacji dowodzenia artylerią.

Zarządzenia przygotowawcze mogą dotyczyć :

- prac związanych z przygotowaniem pododdziałów do marszu

- /uzupełnienie środków materiałowych do pełnych zapasów ruchomych; dokonanie przeglądów technicznych pojazdów mechanicznych, broni, sprzętu i przyrządów oraz drobnych napraw; załadowanie i ułożenie sprzętu oraz oporządzenia na pojazdach; organizacja żywienia i odpoczynku/;
- przygotowania artyleryjskich grup rozpoznawczych ;
 - rozpoznania i przygotowania określonych odcinków dróg i rejonów;
 - czasu i miejsca przekazania zadań pododdziałom ;
 - czasu gotowości pododdziałów do wymarszu z zajmowanego rejonu ;
 - innych niecierpiących zwłoki zagadnień.

Propozycje odnośnie użycia artylerii pułku w marszu powinny obejmować następujące zagadnienia :

- skład bojowy i stan artylerii organicznej i przydzielonej do pułku, jej obecne miejsce rozmieszczenia, sposób przejęcia artylerii przydzielonej oraz czas potrzebny na jej przybycie do rejonu ześrodkowania pułku ;
- propozycje podziału środków artylerii na czas marszu ;
- proponowane rozmieszczenie poszczególnych pododdziałów artylerii w ugrupowaniu marszowym pułku ;
- sposób włączenia poszczególnych pododdziałów artylerii w ugrupowanie marszowe pułku /sposób włączenia artylerii przydzielonej w kolumnę marszową pułku w wypadkach przejmowania jej na trasie marszu/;
- przewidywane rejonu PO i SO artylerii oraz przewidywane rubieże rozwinięcia odwodu przeciwpancernego pułku na poszczególnych rubieżach możliwego spotkania się z wojskami lądowymi nieprzyjaciela /o ile liczymy się z taką ewentualnością/ oraz ogólna koncepcja wykorzystania artylerii w takich wypadkach;
- stan zaopatrzenia pododdziałów artylerii /głównie w amunicję/ oraz niezbędne przedsięwzięcia w tym zakresie z podaniem czasu ich realizacji ;
- propozycje organizacji rozpoznania artyleryjskiego i dowodzenia artylerią ;
- prośby.

Przy dokonywaniu podziału artylerii na czas marszu przede wszystkim bierze się pod uwagę jaką ilość artylerii dysponuje pułk. Jeśli pułk zmechanizowany wykonuje marsz ze środkami organicznymi, wówczas baterię haubic 122 mm zwykle pozostawia się w dyspozycji dowódcy pułku. Gdy pułk otrzyma jeden dywizjon artylerii do ognia pośredniego, dywizjon ten zostawia się w dyspozycji dowódcy pułku, a organiczną baterię haubic w pułku zmechanizowanym można przydzielić batalionowi tworzącemu awangardę lub oddział wydzielony - pułku. W warunkach posiadania dwóch dywizjonów artylerii do ognia pośredniego, jeden z dywizjonów może być przydzielony do awangardy lub oddziału wydzielonego pułku, drugi dywizjon może pozostawać w dyspozycji dowódcy pułku, a organiczna bateria haubic w pułku zmechanizowanym może być przydzielona do jednego z pozostałych batalionów spełniających ważniejszą rolę w ugrupowaniu marszowym pułku.

Baterię przeciwpancerną pułku zmechanizowanego zazwyczaj zostawia się w dyspozycji dowódcy pułku, która może tworzyć lub wchodzić w skład odwodu przeciwpancernego pułku.

Podział artylerii organicznej w batalionach oraz artylerii przydzielonej do ich dyspozycji dokonywany jest przez dowódców batalionów zgodnie z ich decyzją.

Etatowe środki rozpoznania artyleryjskiego z reguły pozostają w swych macierzystych pododdziałach, a środki przydzielone zwykle wykorzystuje się w składzie artylerii przydzielonej. Wyloty śmigłowców zazwyczaj pozostawia się w dyspozycji pułku.

Podział i rozmieszczenie artylerii w ugrupowaniu marszowym powinny zapewnić: samodzielność elementów ubezpieczenia i poszczególnych rzutów do czasu scentralizowania dowodzenia artylerią na szczeblu pułku; szybkie rozwinięcie się i otwarcie ognia; szybkie osiągnięcie przewagi ogniowej przy nawiązaniu walki przez ubezpieczenia marszowe oraz zdolność do odparcia uderzenia nieprzyjaciela w czasie marszu, jak i przy rozwijaniu się do walki.

Samo rozmieszczenie artylerii w ugrupowaniu marszowym pułku zależy ponadto od: prawdopodobieństwa zetknięcia się z nieprzyjacielem na trasie marszu, a zwłaszcza z jego

wojskami lądowymi; myśli przewodniej manewru przewidzianego przez dowódcę ogólnowojskowego przy zetknięciu się z nieprzyjacielem; warunków terenowych; rodzaju artylerii/kaliber, rodzaj trakcji/. Zawsze większa część artylerii powinna znajdować się na głównym kierunku, przed lub w składzie sił głównych pułku. Im większe będzie prawdopodobieństwo zetknięcia się na trasie marszu z wojskami lądowymi nieprzyjaciela, tym artylerię należy wysuwać bardziej do przodu.

Gdy pułk ubezpiecza się od czoła awangardą /oddziałem przednim/ lub oddziałem wydzielonym w sile wzmocnionego batalionu, artylerię sił głównych tego batalionu, w zależności od stopnia zagrożenia, można rozmieszczać przed siłami głównymi w składzie sił głównych lub na ogonie sił głównych batalionu. Artylerię przydzieloną do szpicy lub wydzieloną do jej wsparcia można rozmieszczać w ugrupowaniu szpicy bezpośrednio za szpicą lub na czołe sił głównych awangardy /oddziału wydzielonego/.

Artylerię sił głównych pułku, wykonującego marsz po jednej drodze, można rozmieszczać na czołe głównych lub za ich pierwszym rzutem. Jeżeli pułk dysponuje tylko jednym dywizjonem artylerii, a prawdopodobieństwo zetknięcia się z nieprzyjacielem na trasie marszu jest bardzo duże, dywizjon ten można prowadzić bezpośrednio za awangardą.

Jeśli pułk wykonuje marsz w dwóch lub trzech kolumnach, a każda kolumna wysyła szpicę w sile do kompanii, wówczas artylerię szpic rozmieszcza się według zasad podanych wyżej.

Artylerię sił głównych pułku wykonującego marsz w dwóch kolumnach i posiadającego w swoim składzie dwa dywizjony artylerii do ognia pośredniego można rozmieszczać dywizjonami bezpośrednio za czołowymi batalionami lub oba dywizjony prowadzić za czołowym batalionem idącym po drodze sił głównych pułku. Gdy pułk posiada tylko jeden dywizjon, wówczas należy go rozmieścić za czołowym batalionem na kierunku sił głównych pułku.

W wypadku gdy pułk wykonuje marsz po trzech marszrutach i posiada dwa dywizjony do ognia pośredniego, oba dywizjony można rozmieszczać za środkowym batalionem lub jeden z nich może być rozmieszczony za batalionem będącym na jednym ze skrzydeł

Gdy pułk dysponuje tylko jednym dywizjonem, wtedy rozmieszcza się go za środkowym batalionem.

Artylerię pułkową pułku wykonującego marsz w siłach głównych dywizji w ich tylnej części, rozmieszcza się za czołowym batalionem pułku jako oddzielny rzut.

We wszystkich omawianych wypadkach artylerię przeciwpancerną należy rozmieszczać wzdłuż całej kolumny. Jednak większość tej artylerii należy mieć w tej części ugrupowania marszowego, która może być najbardziej zagrożona przez czołgi nieprzyjaciela np: w marszu czołowym - w awangardzie, w marszu odwrotowym - w ariergardzie, w marszu skrzydłowym - w oddziale bocznym. Część środków przeciwpancernych powinna stanowić odwód przeciwpancerny. Odwód przeciwpancerny powinien wykonywać marsz w ugrupowaniu marszowym pułku, oddzielnym rzutem, na zagrożonym kierunku, w miejscu zapewniającym dogodne warunki manewru i szybkiego wyjścia na zagrożony kierunek.

Takim miejscem w marszu po jednej lub dwóch marszrutach jest przerwa taktyczna między czołowym batalionem i siłami głównymi pułku. Gdy pułk wykonuje marsz po trzech marszrutach odwód przeciwpancerny pułku może być prowadzony po środkowej marszrucie lub na jednym ze skrzydeł najbardziej zagrożonym.

Sprawne dowodzenie artylerią w czasie marszu zależy przede wszystkim od należytego funkcjonowania środków rozpoznania, prawidłowego rozmieszczenia dowódców i sztabów artylerii w ugrupowaniu marszowym pułku oraz od prawidłowej organizacji łączności.

Dane z rozpoznania powinny zapewnić artylerii możliwość jak najszybszego otwarcia skutecznego ognia. W związku z tym muszą one dotyczyć zarówno wiadomości o nieprzyjacielu /zwłaszcza o jego kolumnach pancernych i zmechanizowanych/ i położeniu wojsk własnych, jak i o terenie. Wiadomości o terenie powinny wskazywać, jakie są możliwości przesuwania się artylerii /drogi marszu/, jej rozwinięcia się /rejonu SO i PO oraz rubieże rozwinięcia/, a także zajęcia przez nią rejonów odpoczynków. W celu uzyskania tych danych organizuje się artyleryjskie grupy rozpoznawcze, wykorzystuje się śmigłowce lub samoloty lotnictwa artyleryjskiego, a także meldunki od podwładnych, informacje od przełożonych oraz dowódców i sztabów

ogólnowojskowych. Ilość, skład i zadania artyleryjskich grup rozpoznawczych, czas wysłania i miejsce ich działania ustala się każdorazowo w zależności od konkretnej sytuacji.

W czasie marszu mogą być wysłane artyleryjskie grupy rozpoznawcze w celu :

- rozpoznania dróg przemarszu ;
- rozpoznania nieprzyjaciela;
- wybrania punktów obserwacyjnych, stanowisk ogniowych i rubieży rozwinięcia;
- rozpoznania rejonu rozmieszczenia artylerii w czasie postoju lub odpoczynku.

Artyleryjskie grupy rozpoznawcze do rozpoznania dróg oraz do rozpoznania rejonu postoju lub odpoczynku organizuje się w wypadkach, gdy artyleria wykonuje marsz samodzielnie lub po oddzielnej marszrucie.

Artyleryjskie grupy rozpoznawcze do rozpoznania nieprzyjaciela, do wyboru punktów obserwacyjnych, stanowisk ogniowych i rubieży rozwinięcia organizuje się w przewidywaniu spotkania się z naziemnym nieprzyjacielem. Artyleryjskiej grupie rozpoznawczej /w razie potrzeby/ może być powierzona jednoczesne lub kolejne wykonanie kilku zadań. W niektórych wypadkach artyleryjskie grupy rozpoznawcze mogą być włączane w skład patroli lub oddziałów rozpoznawczych wysyłanych przez dowódców ogólnowojskowych.

Artyleryjskie grupy rozpoznawcze do rozpoznania nieprzyjaciela oraz wyboru PO i SO prowadzą rozpoznanie na kierunku marszu pułku i są wysyłane przez artylerię awangardy na rozkaz przełożonego lub z własnej inicjatywy. Niektóre z nich mogą przesuwać się z patrolem czołowym lub ze szpicą. Artyleria sił głównych pułku organizuje artyleryjskie grupy rozpoznawcze, które przesuwiają się przy odnośnych dowódcach, a wysyła je z określonym zadaniem bezpośrednio przed rozwinięciem artylerii swego szczebla.

Rozmieszczenie dowódców i sztabów artyleryjskich w kolumnach marszowych powinno przede wszystkim zapewnić :

- kontakt osobisty poszczególnych dowódców i sztabów artyleryjskich z odpowiednimi dowódcami i sztabami ogólnowojskowymi;
- jak najszybsze zorientowanie się w sytuacji, otrzymanie niezbędnych danych z rozpoznania i meldunków od podwładnych;

- jak najszybsze doprowadzenie rozkazów i zarządzeń do podwładnych.

W pułku stanowiącym oddział wydzielony, awangardę lub kolumnę boczną dywizji względnie wykonującym marsz samodzielnie, rozmieszczenie poszczególnych dowódców artyleryjskich może być następujące :

- a/ ze szpicą /przy dowódcy szpicu/ - dowódca plutonu moździerzy lub baterii artylerii przydzielonej względnie wydzielonej do jej wsparcia;
- b/ na czole sił głównych awangardy /przy dowódcy awangardy/ - dowódca artylerii awangardy wraz z jego podległymi dowódcami pododdziałów ;
- c/ na czele sił głównych pułku /przy dowódcy pułku/ - dowódca artylerii kolumny i ewentualnie dowódca dywizjonu idącego w siłach głównych wraz z artyleryjską grupą rozpoznawczą.

Sztaby dywizjonów powinny się znajdować na czele swego dywizjonu lub w pobliżu sztabów ogólnowojskowych, z którymi współpracują. Dowódcy baterii w dywizjonach przesu- wanych w całości w siłach głównych pułku, powinni znajdować się na czele swych baterii wraz z plutonem dowodzenia.

Głównymi środkami łączności w czasie marszu są ruchome środki łączności i sygnalizacja wzrokowa. Radiostacje w czasie marszu powinny być na podsłuchu, a można je wykorzysta- ć tylko do przekazania sygnałów na podstawie uprzednio opracowanej tabeli. Pełne wykorzystanie systemu łączności radiowej może mieć miejsce dopiero po nawiązaniu boju spotka- niowego, a łączności przewodowej - w czasie jego trwania. W związku z tym system łączności powinien być zawczasu zorga- nizowany. W tym celu zawczasu ustala się odpowiednie sieci i kierunki radiowe, przygotowuje się niezbędne dokumenty, środki łączności włącza się w skład odpowiednich artyleryj- skich grup rozpoznawczych i rozmieszcza się przy poszczegól- nych dowódcach i sztabach.

Propozycje użycia artylerii przedstawione dowódcy ogólno- wojskowemu i zaakceptowane przez niego stanowią podstawę do dalszej pracy dowódcy artylerii kolumny i jego sztabu.

3. Opracowanie dokumentów

Dokumentami opracowywanymi przez sztab artylerii podczas organizacji marszu samodzielnego lub po oddzielnej marszrucie są : plan marszu i szkic ugrupowania marszowego z reguły wykonywane na jednej mapie. Podczas organizowania marszu artylerii w składzie pułku wykonuje się mapę będącą do pewnego stopnia wyciągiem z planu marszu pułku. Na tej mapie należy mieć następujące ważniejsze zagadnienia :

- położenie wojsk własnych i nieprzyjaciela przed rozpoczęciem marszu ze szczególnym uwzględnieniem miejsca pododdziałów artylerii organicznej pułku i artylerii przydzielonej ;
- podział środków artylerii na czas marszu ;
- marszruty oraz ich oznakowanie /co 10 km/ z uwzględnieniem krzywizn i wzniesień ;
- punkty włączenia poszczególnych pododdziałów artylerii w ugrupowanie marszowe pułku ;
- drogi z rejonu rozmieszczenia do punktów włączenia z podaniem czasu wyruszenia i czasu przybycia poszczególnych pododdziałów artylerii do tych punktów ;
- linia wyjściowa /punkt wyjściowy/ oraz linie wyrównania /punkty przejścia/ z podaniem czasu ich przekroczenia czołem przez poszczególne pododdziały artylerii ;
- miejsca odpoczynków i czas przebywania w nich oraz rubieże /punkty/ zajmowane przez ubezpieczenia marszowe w czasie postoju, a także rejon SO i PO artylerii wydzielonej do wsparcia ubezpieczeń ;
- prawdopodobne rubieże /rejon/ spotkania się z nieprzyjacielem/ o ile taka ewentualność zachodzi w konkretnym wypadku/ i przewidywane rubieże rozwinięcia pułku i sposób jego działania ;
- przewidywane rejon SO i PO oraz rubieże rozwinięcia dla poszczególnych pododdziałów artylerii na poszczególnych rubieżach rozwinięcia pułku ;
- miejsce rozmieszczenia posterunków służby porządkowo-ochronnej i regulacji ruchu, punkty zbiórki uszkodzonych pojazdów oraz punkty tankowania MPS, punkty zbiórki meldunków ;
- rejon rozmieszczenia poszczególnych pododdziałów artylerii

w nowym rejonie ześrodkowania i czas ich osiągnięcia /jeśli marsz wykonywany jest z jednego rejonu do drugiego/.

W legendzie podaje się: ogólną odległość marszu, czas marszu, średnią prędkość marszu na różnych odcinkach, sposób dowodzenia podczas marszu, sygnały dowodzenia, współdziałania i ostrzegania.

Ponadto w legendzie planu można podawać inne niezbędne dane. Szkic ugrupowania marszowego artylerii pułku ma obrazować rozmieszczenie poszczególnych pododdziałów, dowódców i sztabów, organów rozpoznawczych /artyleryjskich grup rozpoznawczych/ oraz rzutów tyłowych na tle ugrupowania marszowego pułku z uwzględnieniem przyjętego podziału sił i środków artylerii oraz długości poszczególnych rzutów i odstępów między nimi.

Szkic ten wrysowuje się na mapie w dogodnym miejscu i w miarę możliwości w skali mapy.

Na podstawie opracowanej mapy dowódca artylerii kolumny stawia zadania do marszu oraz wydaje krótkie wytyczne dla dowódców pododdziałów.

4. Postawienie zadań bojowych i wydanie wytycznych dla podwładnych

Zadania bojowe z zasady stawia się ustnie, a przekazuje się je najpierw tym pododdziałom, które pierwsze przystąpią do wykonania marszu.

W ustnym rozkazie do marszu dowódca artylerii kolumny marszowej podaje:

- ostatnie wiadomości o nieprzyjacielu i rubieżę /rejon/ możliwego spotkania się z nim ;
- zadania sąsiadów i wojsk działających w przodzie ;
- zadania pułku, drogi marszu, linię wyjściową /punkt wyjściowy/, linie wyrównania /punkty przejścia/, ugrupowanie marszowe pułku, rejon i czas ześrodkowania się po marszu ;
- skład i zadania artylerii poszczególnych elementów ubezpieczenia marszowego oraz sił głównych pułku /czas wyruszenia z rejonu rozmieszczenia; droga z rejonu rozmieszczenia do punktu włączenia ; punkt włączenia i czas jego osiągnięcia, czas przejścia czołem pododdziałów linii

wyjściowej /punktu wyjściowe^{PO}/ i linii wyrównania /punktów przejścia/; miejsca odpoczynków oraz czas przebywania w nich ; prawdopodobne rejony PO i SO artylerii ubezpieczeń na postoju ; przewidywane rejony PO i SO /rubieże rozwinięcia OPpano/ na prawdopodobnych rubieżach spotkania się z nieprzyjacielem; miejsca poszczególnych pododdziałów artylerii w nowym rejonie ześrodkowania i czas ich osiągnięcia/ ;

- miejsce dowódcy i sztabu artylerii kolumny w czasie marszu, w rejonach odpoczynków, na rubieżach rozwinięcia i w nowym rejonie ześrodkowania;
- sposób dowodzenia i utrzymywania łączności w czasie marszu oraz sygnały dowodzenia, współdziałania i ostrzeżenia;
- sposób oraz terminy dostarczania meldunków.

Po postawieniu zadań do marszu dowódca artylerii kolumny marszowej wydaje wytyczne do rozpoznania, ubezpieczenia i samoobrony, obrony przed bronią masowego rażenia i maskowania oraz co do sposobu działania pododdziałów artylerii podczas rozwijania się do walki na rubieżach spodziewanego spotkania z nieprzyjacielem.

Ostatnią czynnością dowódcy i sztabu artylerii kolumny marszowej jest pomoc podległym pododdziałom w przygotowaniu się do marszu oraz kontrola ich gotowości do marszu.

5. Sprawdzenie gotowości artylerii do marszu

Dowódca artylerii kolumny marszowej zobowiązany jest w maksymalnym stopniu /stosowanie do posiadanego czasu/ udzielić pomocy podległym dowódcom, sprawdzić przygotowanie się poszczególnych pododdziałów do marszu oraz zapewnić terminowe ich włączenie w ugrupowanie marszowe pułku. Podczas kontroli gotowości poszczególnych pododdziałów do marszu należy zwrócić szczególną uwagę na :

- stan zapasów ruchomych poszczególnych środków materiałowych, a zwłaszcza paliwa i amunicji ;
- stan techniczny pojazdów i uzbrojenia ;
- gotowość systemu łączności;
- gotowość artyleryjskich grup rozpoznawczych;

- ułożenie sprzętu i oporządzenie na pojazdach ;
- organizację wyżywienia i odpoczynków ;
- znajomość najważniejszych elementów wykonywanego zadania;
- znajomość sygnałów dowodzenia, współdziałania i ostrzegania, sposobów przekazywania sygnałów oraz sposobów działania w określonych sytuacjach;
- inne ważne zagadnienia.

Z a k o ń c z e n i e

W zakresie niniejszego tematu każdy słuchacz powinien orientować się w jakich warunkach może być organizowany i wykonywany marsz przez artylerię pułku oraz dokładnie znać całokształt przedsięwzięć związanych z organizacją marszu artylerii pułku i umieć je praktycznie wykonywać. Pogłębienie i poszerzenie teoretycznych wiadomości w tym zakresie powinno nastąpić poprzez studiowanie materiałów źródłowych wyszczególnionych niżej.

B i b l i o g r a f i a :

1. Regulamin walki Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej /dywizja - pułk/ - Rozdział V. Wyd. MON Warszawa 1964 r.
2. Regulamin walki artylerii /dywizjon, bateria, pluton, działko/ - Rozdział VII. Wyd. MON Warszawa 1961 r.
3. Taktyka ogólna /Podręcznik cz. I/ - Rozdział VI. Wyd. MON Warszawa 1966 r.
4. Taktyka artylerii naziemnej. /Podręcznik cz. II/ - Rozdział XXIV. Wyd. MON Warszawa 1962 r.

Załączniki :

1. Wariant rozmieszczenia artylerii w ugrupowaniu marszowym pz maszerującego po jednej marszrucie /pz wzmocniony jednym dywizjonem hb/.

2. Wariant rozmieszczenia artylerii w ugrupowaniu marszowym pz maszerującego po jednej marszrucie /pz wzmocniony dwoma dywizjonami/.
3. Wariant rozmieszczenia artylerii w ugrupowaniu marszowym pcz maszerującego po jednej marszrucie /pcz wzmocniony jednym dywizjonem hb/.
4. Wariant rozmieszczenia artylerii w ugrupowaniu marszowym pz maszerującego po dwóch marszruchach /pz wzmocniony jednym dywizjonem hb/.

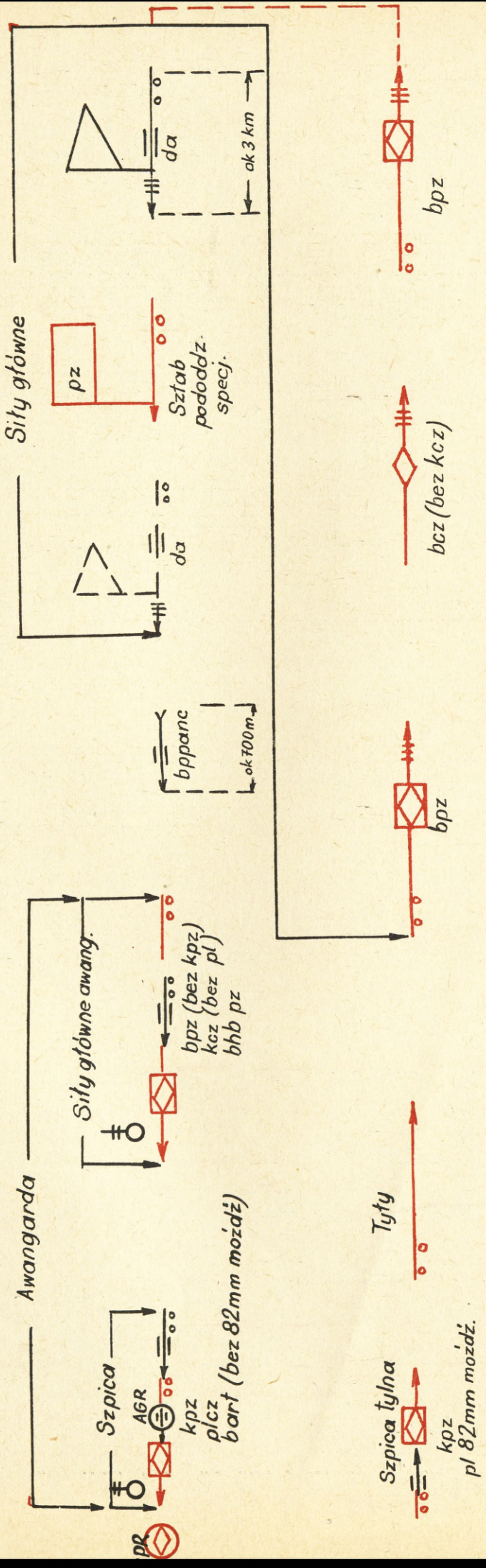
OPRACOWAŁ :
ADIUNKT KATEDRY TAKTYKI WOJSK
RAKIETOWYCH I ARTYLERII

płk dr Kazimierz KAGANIEC

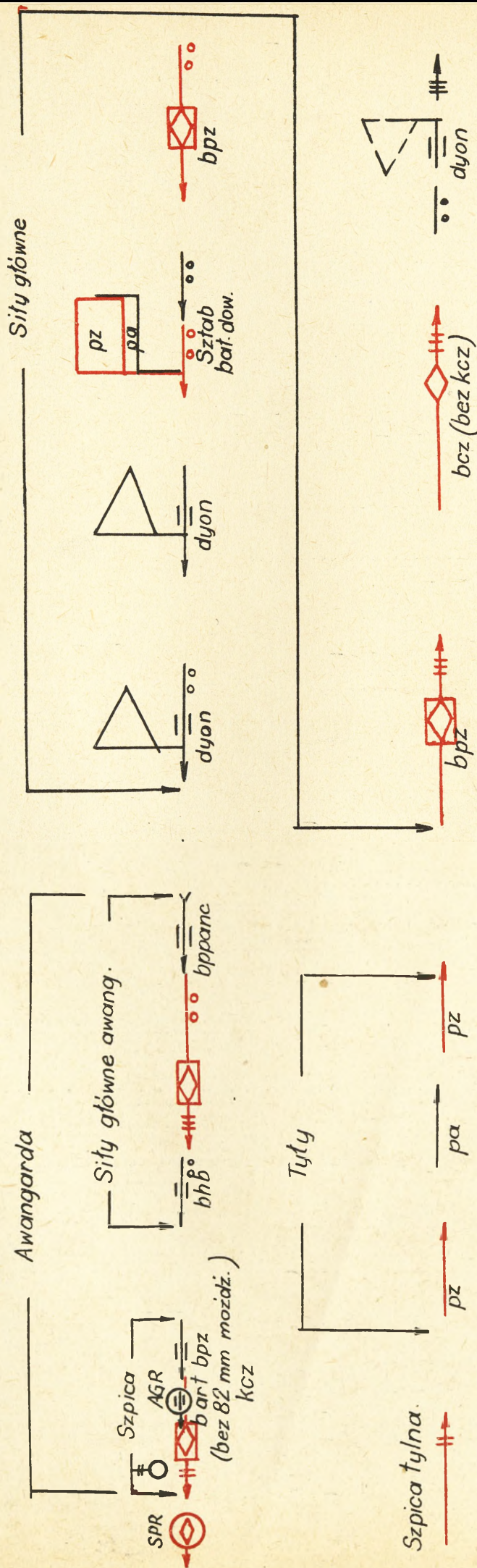
Wydrukowano w 100 egz.

Egz. nr 1-100 B.T.
Wyk. płk Kaganiec
Druk. Cz. B.
Nr ks. 02926/WW

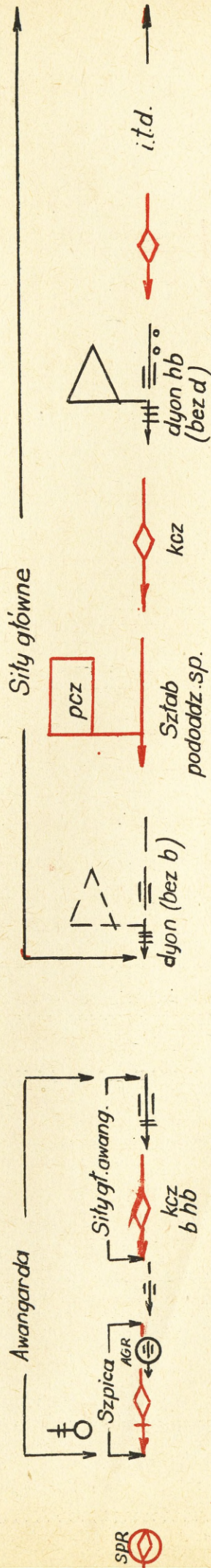
WARIANT ROZMIESZCZENIA ARTYLERII W UGRUPOWANIU MARSZOWYM pz MASZERUJĄCEGO PO JEDNEJ MARSZRUCIE /pz WZMOCNIONY JEDNYM DYONEM hbb/

WARIANT ROZMIESZCZENIA ARTYLERII W UGRUPOWANIU MARSZOWYM pz MASZERUJĄCEGO PO JEDNEJ MARSZRUCIE /pz WZMOCNIONY DWOMA DYONAMI/

WARIANT ROZMIESZCZENIA ARTYLERII W UGRUPOWANIU MARSZOWYM PCZ MASZERUJĄCEGO PO JEDNEJ MARSZRUCIE /pcz WZMOCNIONY JEDNYM DYONEM hb/

W A R I A N T

ROZMIESZCZENIA ARTYLERII W UGRUPOWANIU MARSZOWYM PZ MASZERUJĄCEGO PO DWÓCH MARSZ- RUTACH /PZ WZMOCNIONY JEDNYM DYONEM hb)

